

ikke kunde være til Sinds at lade undersøge af Folk omkring i de forskellige Egne, om der der skulde være Trang til Oprettelse af Apoteker. I den By, jeg har nærmest til, var der i mange Aar 1 Apotek, medens der nu er 3, og det er meget godt, men for dem, der bo et Par Mil eller tre fra vedkommende Købstad, hjælper det ikke det fjerneste, at vi have faaet 3 Apoteker i Horsens. Jeg mener derfor, at skal der virkelig tages Hensyn til Befolkningens berettigede Krav paa det Omraade, maa vi først og fremmest se, at faa nogle Apoteker paa Landet. Nu oplyses det ganske vist i den af mig nævnte Statistik, at de 11 af de 25 ny Apoteker ere lagte paa Landet, medens de 11 ere lagte i Købstæderne og de 3 i Kjøbenhavn, men det, jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister, er, om der ikke ved Folk, der have stedligt Kendskab, kunde blive undersøgt, hvor de mange ny Apoteker, som der er Grund til at oprette, burde lægges. Jeg skal, som sagt, ikke give Anledning til yderligere Debat om denne Sag, hvorom der jo kan siges meget. Jeg antager, at andre ærede Medlemmer maaske ville gribe Lejligheden til baade af stedlige og principielle Grunde at komme ind paa dette Spørgsmaal.

Det næste Andragende, som er foreslaaet henvist til Justitsministeren, er Andragendet Nr. 74, og det er efter min Mening et meget interessant Andragende. I Finansudvalget have vi en Række af Aar fulgt den Skik, at, efter at Udvalget har undergivet de indsendte Andragender en første Behandling, have vi udtaget dem, med Hensyn til hvilke man mente, der var noget at gøre, og derefter have vi tilkaldt den vedkommende Minister og konfereret med ham om Sagerne. I Almindelighed er det da gaaet saaledes til, at naar den vedkommende Minister har sat sig meget stærkt imod et Andragende, er det ikke blevet foreslaaet at henvise det til ham, fordi vi jo ikke have Midler til at faa Ministeren til at gøre noget ved et Andragende, naar han ikke vil. Vi have ganske vist et Middel, og det er ogsaa brugt i sin Tid, nemlig at optage en Bevilling paa Finansloven til vedkommende Sag. Men man maa jo helst se at fare saa lempelig frem som muligt. Andragendet Nr. 74, som er fra „Frelsens Hær“, have vi haft en forfærdelig Anstalt med. Der var ingen Minister, der vilde have med det at gøre. Vi have prøvet Conseilspræsidenten, Kultusministeren, Justitsministeren og Indenrigsministeren, det er gaaet fra den ene til

den anden, men uden Resultat. Endelig have vi fundet, at det maatte vist have sin Plads ved Justitsministeren, og jeg maa indrømme, at dette Kvakleri, med Hensyn til hvilken Minister Andragendet skulde henvises til, har bevirket, at jeg ikke er klar over, hvorledes Ministeren stiller sig til Sagen. Da vi i Finansudvalget forhandlede med Justitsministeren om de Andragender, der henhørte under ham som Finansminister og Justitsminister, vare vi ikke klare over, om det ikke skulde henvises til Kultusministeren, og derfor slap Justitsministeren fra os, hvad denne Sag angik, men Kultusministeren erklærede højt og dyrt, at det Andragende kom ikke ham ved, det maatte absolut høre under Justitsministeren, og derfor henholde vi os nu til Justitsministeren.

Jeg skal nu ganske kort efter de Bilag, der foreligge, motivere dette Andragende fra Chefen for Frelsens Hær i Danmark, W. J. Richard om Tilskud af Statskassen til Driften af det af Frelsens Hær oprettede Redningshjem for faldne Kvinder. Det oplyses i Andragendet, at Frelsens Hær blandt sine mange andre Institutioner har et Redningshjem for faldne Kvinder. Frelsens Hær har købt en Villa paa Mariendalsvej og har saa langt, som den Statistik, jeg her staaer med, gaar, optaget 464 Kvinder. Af disse ere 188 blevne anbragte i Pladser, 56 ere ved Hærens Mellekomst blevne antagne af Familier og Venner, 35 have faaet forskelligt Arbejde, og 21 have endnu Ophold i Redningshjemmet, medens Resten har maattet opgives. Driften har i den angivne Tid kostet 56,931 Kr. Deraf have de som Gaver faaet et Beløb af 28,751 Kr., medens de optagne Kvinders Arbejde har indbragt 16,481 Kr. Naar altsaa Redningshjemmet i denne Tid har kostet over 56,000 Kr. og har faaet 28,000 Kr. i Gaver samt 16,000 Kr. ved Kvindernes Arbejde, bliver der et Underskud af 11,000 Kr., det vil sige, at det er godt 2,000 Kr. om Aaret, som Frelsens Hær af sin Kasse maa bidrage til dette Redningshjem. I Andragendet om Statens Støtte til denne Virksomhed henvises der navnlig til to Grunde, hvorfor man mener at have Haab om, at Staten vil støtte denne Institution. Den ene er, at Frelsens Hær baade i Sverige og Norge faar Understøttelse, og den anden er, at der foreligger særdeles gode Anbefalinger fra bekendte og ansete Mænd i Kjøbenhavn til Gunst for denne Sag. Af alle de Hverv, Frelsens Hær paatager sig, synes jeg, at dette er et af de mindst appetitlige: at have med disse stakkels